

skulle anløbes, før derved at vinde Afgang til Handel i Landet, er skeet en Forandring med Hensyn til den ene Havn, idet der nemlig i det tidligere fra Regjeringen fremkomne Forslag stod „Seydiöfjord“, isledesfor at der nu her efter Commissionens og Regjeringens senere Overveielse er blevet ansøgt „Eggefjord“. Det er Noget, som Udvalget i sin Betænkning ganske aabent har bekiendt, — der er jo rigtignok glemmt det lille Ord „local“, — at Udvalgets Medlemmer ikke vare i Besiddelse af en saadan local Sagkundskab, at man turde med Visshed afgive nogen Mening om, hvilken af disse Havne der var at foretrække blandt de i Regjeringens Udkast nævnte 6, enten Seydiöfjord eller Eggefjord. Det er vel i og for sig saa, at de localhyndige Medlemmer af den nu opløste Commission ere komne til det Resultat, at Eggefjord bør foretrakkes for Seydiöfjord. Udvalget har fremdeles foreslaaet, at der efter § 2 indskydes en ny Paragraph, som bliver § 3, og som giver en udstrakt Tilladelse for Mellemrigsfarten, idet nemlig Fremmede ligesom vore Egne uden Hinder skulle kunne beseile de forskjellige Havne, dog under det Forbehold, som Pl. 1ste September 1819 indeholder for den øvrige Deel af Monarchiet, nemlig, at mindre Skibe paa 15 Laster og derunder under fremmed Flag ikke kunne seile indenlands. Det var jo i sin Tid, at den danske Regjering saa at sige foregik andre med et godt Exempel, idet man dengang kun indskrankede Indenrigsfarten til mindre Fartøier, hvoraf Danmark vel var i Besiddelse af en

heel Deel, der maatte genere de Fremmede, men paa den anden Side var der dengang intet Land, hvor Fremmede havde Tilladelse til at gaae i indenrigsk Fart. Saaledes har Udvalget ikke fundet Anledning til at andrage paa, at denne Tilladelse ogsaa maatte udvides til mindre Fartøier paa 15 Laster og derunder, som under fremmed Flag beseile Island. Det er vistnok saa, at man i England tænker paa aldeles at ophæve Forbudet i saa Henseende; men, da det endnu ikke er skeet, og da det, som jeg har tilladt mig at anføre, ifølge Pl. af 1ste September 1819 er bestaaende for den øvrige Deel af Monarchiet, at ingen fremmede Skibe under det nævnte Læstetal maae fare indenrigs, saa have vi aldeles henholdt os til Regjeringens Forslag. — Forresten er der i det Afsnit, som nu er under Forhandling, Intet videre for mig at forklare, og skal jeg tillade mig at afvente de Bemærkninger, der muligens med Hensyn til dette Afsnit maatte fremkomme.

Indenrigsministeren: Ja, jeg har Intet at erindre ved de Endringsforslag, der ere foreslaaede ved dette Afsnit. Det er med Hensyn til Regjeringsudkastet kun Redactionsforandringer, som jeg ikke kan have Noget imod. Der er iblandt Andet rettet en Trykfeil, som findes i bemeldte Udkasts § 3, idet der staaer „saaledes“, hvilket skal være „fremdeles“, saaledes som det ogsaa er ansøgt i Udvalgets Forslag.